

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1923 kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning av väckt motion angående pension åt
f. d. registratorn i första kammarens kansli W. Geete.*

I en inom första kammaren av herrar *Trygger, C. G. Ekman, Möller* och *Wohlin* väckt, till bankoutskottet remitterad motion, nr 10, hemställes, »att riksdagen må besluta, att till f. d. registratorn *Wilhelm Geete* må från och med år 1923 från riksgäldskontoret under hans återstående livstid utgå en pension av 1,400 kronor.»

Till stöd för motionen anföres följande:

»På grund av särskilda motioner vid 1913 års riksdag beslöt riksdagen att till vice häradshövdingen *Johan Magnus Stuart*, som då under fyratio år varit anställd i riksdagens tjänst, finge från och med 1914 års ingång från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 4,000; — kronor, och 1920 års riksdag beviljade åt föreståndaren för riksdagens tryckeri-expedition *J. P. Velander*, som sedan år 1891 tjänstgjort vid expeditionen, en årlig pension å 4,000: — kronor, att utgå från och med den 1 januari 1921. Likaledes beslöt 1921 års riksdag, i anledning av enskild motion, att till f. d. kanslirådet *Adolf Wilhelm von Krusenstjerna* finge från och med kalenderåret näst efter det, varunder han sista gången tjänstgjorde såsom första kammarens sekreterare, från riksgäldskontoret under hans återstående livstid utgå en årlig pension till sådant belopp, att densamma jämte honom från statsverket tillkommande pension uppgingo till notusen kronor, dock med viss begränsning, som i detta sammanhang saknar betydelse.

Nu föreligger enligt vår mening ett liknande fall, då riksdagen synes böra tilldela en gammal trotjänare en särskild pension. F. d. registratorn i första kammarens kansli *Wilhelm Geete*, vilken är 75 år gammal, har ansett sig icke längre kunna fortsätta med sin ifrågavarande befattning vid riksdagen. Han, som 1879 antogs till kanslist och från och med 1890 tjänstgjort såsom registrator, har varit anställd under femtio lagtima och urtima riksdagar.

Med avseende på det sätt, varpå han under denna långa tid fyllt sina åligganden, är icke mera än en mening, nämligen att han med varmt intresse och stor skicklighet fullgjort sina åligganden.

Registratorn *Geete*, som varit fortifikationskassör och redogörare vid fortifikationens huvudstation, uppbär årlig pension från arméens pensionskassa till ett belopp av 2,400 kronor (frånsett dyrtidstillägg) samt därjämte 300 kronor från fortifikationskassörernas enskilda pensionskassa. Hans arvode för 1922

från riksdagen utgjorde 2,493 kronor eller med dyrtidstillägg 3,778 kronor. Då han nu går förlustig arvodet från riksdagen och vid sin höga ålder icke kan på annat sätt skaffa sig inkomster, skulle han bliva hänvisad att, sedan anledningen till dyrtidstillägg upphört, draga sig fram med en årlig inkomst av blott 2,700 kronor.

Vilken försakelse detta skulle innebära vid hans höga ålder är lätt att förstå, och riksdagen lär säkerligen anse billigt att en person, som varit i dess tjänst under femtio riksmöten, får i form av pension under sin återstående levnad emottaga ett uttryck av riksdagens uppskattning av utfört pliktroget arbete».

Utskottet. Med hänsyn till vad i motionen blivit anfört finner utskottet sig böra tillstyrka, att riksdagen giver uttryck åt sitt erkännande för det långvariga och pliktrogna arbete, Geete nedlagt i riksdagens tjänst, och vill utskottet i sådant avseende helt ansluta sig till motionärernas förslag om en årlig pension å 1,400 kronor åt Geete, att från och med innevarande år utgå från riksgäldskontoret och påföras förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus (XIII: 1).

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, med bifall till förevarande motion, må medgiva, att till f. d. registratorn i första kammarens kansli Wilhelm Geete må av förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus från och med den 1 januari 1923 under hans återstående livstid utgå en årlig pension å ettusen fyrahundra kronor.

Stockholm den 20 februari 1923.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar Gustafsson, Lindley, Öhngren, Waller, Enhörning, Vindahl, Malmberg och Bodin;
av andra kammaren: herrar Eriksson i Grängesberg, Gustafsson i Örebro, Borggren, Bäcklund, Winkler, Lovén, Ryberg och Janson i Kungsör.